

РЕШЕНИЕ

№ 3852

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **203** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във вр. с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба, подадена от „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. К., срещу Ревизионен акт №СФД21-РД77-96/13.09.2021 г., издаден от органи по приходите при Столична община, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община.

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, неправилност, поради противоречие с цитираните в акта материалноправни норми на ЗМДТ и незачитане на практиката на Върховния административен съд и НАП относно тълкуването и прилагането на относимите норми, както и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че недвижимият имот, находящ се в землището на район „К.“, Столична община представлява земеделска земя, поради което по отношение на същият не е налице условието по чл. 10, ал. 1 ЗМДТ за облагане с данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/. Посочва се също, че имота няма предназначението по чл. 8, т. 1 ЗУТ, като считано от 07.08.2013 г. представлява земеделска земя по силата на чл. 24, ал. 5, т. 2 ЗОЗЗ. Според жалбоподателя, в нарушение на принципите за законност, обективност и служебно начало в данъчния процес (чл. 2, 3 и 5 от ДОПК) органите по приходите при Столична община не са отчели правните последици на настъпилата от 07.08.2013 г. промяна на

предназначението на земята от неземеделска отново на земеделска земя. Що се отнася до доказателствената сила на вписванията в Кадастъра и документите, издадени от Агенцията по кадастъра, вписванията в кадастралните планове, според оспорвания няма правопограждащо действие, а правно декларативно действие. Според правило в чл. 2, ал. 5 от ЗКИР предназначението на имота не е сред данните, за които се прилага презумпцията за вярност по чл. 2, ал. 5 от ЗКИР. В случая отново се твърди, че земята е земеделска още от 07.08.2013 г. по силата на чл. 24, ал. 5, т. 2 от ЗОЗЗ, независимо от обстоятелството, че статутът ѝ на земеделска земя досега все още не е отбелязан в Кадастъра.

На следващо място се излагат съображения, че услугите по чл. 62 от ЗМДТ не са предоставяни в действителност от Столична община през ревизираните периоди за процесния имот в землището на [населено място], вследствие на което дружеството не дължи заплащане на ТБО.

Релевират се доводи, че в противоречие със закона са определени задължения за довносяне на данък върху недвижимите имоти за сградата в район В., въведена в експлоатация преди 1 януари 2005 г., получила сертификат за енергийна ефективност и притежаваща изискуемия клас на енергопотребление, вследствие на което сградата е освободена от облагане с данък съгласно чл. 24, ал. 1, т. 18 и 19 от ЗМДТ. Сертификатът е представен пред общинските органи по приходите заедно с декларация по чл. 14 от ЗМДТ, но действието му незаконосъобразно не е признато от органите при установяването на задълженията за данък.

Във връзка с горното се твърди, че лихвите са определени незаконосъобразно в противоречие с чл.17, ал.3 от ДОПК. Дори да се приемат за верни констатациите в РА, че МЕТРО дължи определените с РА допълнителни задължения за ДНИ поради изтекла валидност на сертификата за енергийна ефективност на сградата в район В., с РА незаконосъобразно са определени лихви върху ДНИ с оглед изричната разпоредба на чл.17, ал.3 от ДОПК.

Сочи се, че за ревизираните години МЕТРО е заплащало сумите на ДНИ и ТБО, определени и съобщени на дружеството от общинските органи по приходите. Дължимите от дружеството ДНИ и ТБО са посочвани като задължения в информационната система на дирекция „Общински приходи“ на Столична община. До издаване на ревизионния доклад органите по приходите са зачитали действието на сертификата за енергийна ефективност на процесната сграда и са признавали освобождаването от данък по чл. 24, ал. 1, т. 18 и 19 от ЗМДТ. Следователно, дори впоследствие да се окаже, че определените и съобщени задължения за данъци са били незаконосъобразни, т.е. в по-малък размер, се претендира, че МЕТРО не дължи лихви върху ДНИ и ТБО съгласно чл. 17, ал. 3 от ДОПК.

Излагат се и съображения за допуснати съществени процесуални нарушения в ревизионното производство. Моли се да се отмени изцяло обжалвания РА и да се върне преписката на кмета на общината със задължителни указания за тълкуването и прилагането на закона и за издаване на нов акт, с който на МЕТРО да бъдат възстановени изцяло недължимо платените ДНИ и ТБО за 2016 - 2020 г. за имота на

дружеството в район К., посочени в искането по чл. 129 от ДОПК, ведно със законната лихва за изтеклия период съобразно относимите законови норми, съдебна и данъчна практика.

В съдебна зала, оспорващият чрез своя процесуален представител адв. К. поддържа жалбата на изложените в нея съображения. В хода по същество и в представени писмени бележки излага и допълнителни съображения в подкрепа на доводите си. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – кмет на СО, чрез юр. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че е налице влязъл в сила ПУП, с който за процесната земя е определено предназначение по чл. 8, т. 1 ЗУТ, т.е. имотът попада в урбанизирана територия и за него са налице условията за облагане по чл. 10, ал. 1 ЗМДТ. Твърди се, че изменението на предназначението на имотите е ирелевантно за облагането с ДНИ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомпеност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Подробни аргументи излага в представени по делото писмени бележки.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възразенията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С искане за прихващане или възстановяване вх. № ДКР20-ТД26- 177/31.12.2020 г. „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е поискало възстановяване на сума в общ размер на 481 281,68 лв., от които платен данък върху недвижимите имоти - 150 408,56 лева и платена такса за битови отпадъци - 330 873,12 лева, за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2020 г., за имот партиден № М383. Основанието, посочено в искането е изтичане на 3-годишен период по чл. 24, ал. 5, т. 2 ЗОЗЗ, в който не е поискано издаване на разрешение за строеж.

Във връзка с искането за възстановяване е възложена проверка на МЕТРО за 2014 и 2015 г., в резултат на която е издаден Акт за прихващане и възстановяване (А.), с който на дружеството е отказано възстановяване. А. е обжалван по административен ред пред Кмета на Столична община и след потвърждаването му А. е обжалван пред АССГ в частта му за 2015 г. С влязло в сила Решение № 4359 от 28.06.2022 г. на АССГ по адм. дело № 5278/2021 г. съдът е отменил изцяло А. и е върнал преписката на органите по приходите на общината за издаване на нов А. при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона.

Със Заповед за възлагане на ревизия №СФД21-РД01-1/12.01.2021 г., на осн. чл. 112 и чл.113 от ДОПК е възложена ревизия на „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2020 г. В заповедта са посочени лицата, които следва да извършат ревизията и срока ѝ. Със Заповед за възлагане на ревизия №СФД21-РД01-67/29.04.2021 г. е посочен нов срок за извършване на ревизията, а именно да 02.07.2021 г.

Резултатите от ревизионното производство са обективирани в Ревизионен

доклад № СФД21-ТД26-1080 от 15.07.2021 г., съставен от ревизиращия екип.

Ревизионното производство е завършило със съставянето на РА №СФД21-РД77-961/13.09.2021 г. на органите по приходите към СО, с който на МЕТРО е отказано възстановяване на недължимо платените суми за ДНИ и ТБО за ревизирания период от 2016 до 2020 г. за притежавания от дружеството недвижим имот с парт. № М383 в землището на [населено място], район К.. Според органите по приходите, издали РА, процесният имот попада в хипотезата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, вследствие на което исканите суми за ДНИ и ТБО за 2016 - 2020 г. не са недължимо платени и не подлежат на възстановяване. С РА на МЕТРО са определени и задължения за ДНИ и ТБО за имотите в районите В. и М..

С жалба с вх. №СФД21-ТД26-1493/01.10.2021 г., дружеството е обжалвано ревизионния акт пред Кмета на СО. Същият не се е произнесъл по жалбата в сроковете посочени в закона.

От представените по делото доказателства се установява следното:

Съгласно нотариален акт № 162/17.03.2008 г., „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е придобило следните имоти: поземлен имот с проектен № 285067, с площ от 11 193 кв. м. и поземлен имот с планоснимачен № 285010, с площ от 1 730 кв. м, находящи се в район „К.“, в землището на [населено място], местност „Голямата локва“, ЕКАТТЕ 99137.

По делото са представени доказателства за собствеността на имотите на дружеството, посочени в ревизионния акт.

Съгласно нотариален акт № 163/17.03.2008 г., „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е придобило поземлен имот с проектен № 285072, с площ от 6 613 кв. м. /въз основа на НА № 192/26.03.2008 г. за поправка на НА 163/17.03.2008 г./ и поземлен имот с планоснимачен № 285008, с площ от 3 544 кв. м, находящи се в район „К.“, в землището на [населено място], местност „Голямата локва“, ЕКАТТЕ 99137.

Съгласно нотариален акт № 164/17.03.2008 г., дружеството е придобило: поземлен имот (ПИ) с планоснимачен № 285009, с площ от 728 кв. м; ПИ с планоснимачен № 285013, с площ от 5 044 кв. м.; ПИ с планоснимачен № 285012, с площ от 2 000 кв. м.; ПИ с планоснимачен № 285002, с площ от 4 239 кв. м; ПИ с планоснимачен № 285011, с площ от 1 860 кв. м.; ПИ с планоснимачен № 285001, с площ от 4 000 кв. м.; ПИ с проектен № 285074, с площ от 3 000 кв. м, находящи се в район „К.“, в землището на [населено място], местност „Голямата локва“, ЕКАТТЕ 99137.

За гореописаните имоти е утвърден план за регулация и застрояване (ПРЗ) със заповед № РД-09-50-215/01.03.2007 г. на главния архитект на СО и решение № 545 по протокол 45/29.07.2009 г., т. 56, на Столичен общински съвет.

Със Заповед № РД-09-134/01.06.2010 г. на кмета на район „К.“, за бивши

поземлени имоти 285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014 от кв. 10, местност „Голямата локва“, с площ от 39 458 кв. м. е отреден УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014-за производство и обществено обслужване, кв. 10, местност „Голямата локва - Търговски парк - „С.“.

Установява се, че за горепосочените имоти е проведена процедура за промяна на предназначението на земеделски земи за неземеделски нужди, като с Решение № ПО-13- 0004/08.07.2010 г. на областна дирекция Земеделие при МЗХ предназначението на земята е променено от V-та категория, поливна, в УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014 за изграждане на магазин от веригата МЕТРО. На собственика е разпоредено да отнеме хумусния пласт от площадката и да заплати такса в размер на 161 124,37 лв., което е извършено на 06.08.2010 г.

За горепосочените имоти от „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е подадена декларация по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 22-383/29.12.2010 г., в която е деклариран нежилищен имот УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014 - за производство и обществено обслужване, кв. 10, местност „Голямата локва - Търговски парк - „С.“, с отчетна стойност в размер на 12 062 843,47 лева, за което е приложена счетоводна справка от 22.12.2010 г.

Подадена е и декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 22-383/29.12.2010 г. на основание § 21 от ПЗР на ЗМДТ, в сила от 01.12.2009 г. За УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014, отредени за производство и обществено обслужване, кв. 10, местност „Голямата локва - Търговски парк - „С.“ е открита партида М383_101229_22.

За периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. дружеството е подало декларация по чл. 23, ал. 1 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО) с рег. № [ЕГН], с която е заявено ползване на 1 съд за битов отпадък с честота на извозване един път седмично.

Установява се, че със Заповед рег. № СОА20-РД09-1072/15.01.2020 г., издадена от кмета на Столична община на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА вр. чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 ДОПК, са определени за органи по приходите служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи определени длъжности в дирекция ОП при СО, които извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията от местни данъци, местните такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, имащи правата и задълженията на административни органи по местни приходи, в т.ч. инспекторите и експертите в отделите „Ревизии и събиране на вземания“. С Разпореждане с рег. № СФД20-ВК66- 16/16.01.2020 г., издадено от директора на дирекция ОП на основание чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, Е. К., на длъжност началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция ОП при СО, е определен да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки.

Установява се, че на 31.12.2020 г. от „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ” ЕООД е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № Д. 20-ТД 26-176 по описа на дирекция „Общински приходи” - район К., с която е декларирана промяна на статута на процесния имот от земя за неземеделски нужди на земеделска земя, настъпила на 07.08.2013 г. по силата на чл. 24, ал. 5, т. 2 от ЗОЗЗ.

За другите два имота, находящи се в район В. и М. също са подадени декларация по чл.14 от ЗМДТ и както се каза по-горе са представени документи за собственост.

По делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, съдържаща отговор на поставените задачи. Съобразно заключението на експертизата се установява следното: в 3-годишен срок от влизане в сила на решението за промяна на предназначението на процесните имоти /или до 06.08.2013 г./ не са налице данни в регистрите на Столична община за подадено от „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ” ЕООД искане за разрешение за строеж, както и да е издадено такова. В имотите, които към момента на изготвяне на експертизата представляват обработваеми ниви, не е започвало строителство и не са налице данни за издадено разрешение за строеж, както и други актове и строителни документи. От вещото лице е посочено, че шестгодишния срок по чл.24, ал.5, т.3 от ЗОЗЗ е изтекъл на 06.08.2016 г. Посочено е също, че от дружеството през 2012 и 2017 г. е извършило обезценка на имотите в [населено място]. С експертизата е изчислен и ДНИ и ТБО, върху отчетната стойност на имота, съобразен с извършената обезценка на същия.

Относно сградата в район В. е посочено, че срокът за освобождаване от данък сгради е бил до 31.12.2017 г., като в тази връзка са изчислени дължимите ДНИ за периода 2018 г. -2020 г.

Представено е и допълнително заключение на експертизата в счетоводната част, относно отчетната стойност на имота. Вещото лице е посочило за всяка от годините за спорния период каква е отчетната стойност на имота в район К. в началото и в края на всяка година. В с.з. експерта е разяснил как се правят обезценките и по какъв начин са направени от дружеството-жалбоподател.

От правна страна съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съобразно чл. 4, ал. 4 ЗМДТ, със заповед рег. № СОА20-РД09-1072/15.01.2020 г., издадена от кмета на СО, са определени за органи по приходите служители, сред които е и длъжността, заемана от издателя на РА - началник отдел „Ревизии и събиране на вземания” към дирекция „Общински приходи“. Със заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, М. М. е преназначен от длъжността Директор на дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при Столична община на длъжност Директор на дирекция „Общински приходи” при Столична

община.

Със Заповед № СОА20-РД15-363/08.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, Е. К. е бил преназначен от длъжност началник на отдел „Ревизионен контрол”, при Дирекция „Ревизии и събиране на вземания” на длъжност „началник на отдел” в отдел „Ревизии и събиране на вземания”, в Дирекция „Общински приходи” при СО.

С разпореждане № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. на Директора на Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията”, Е. К., заемащ длъжността „началник на отдел” в отдел „Ревизии и събиране на вземанията” към Дирекция „Общински приходи” при СО, е определен за орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с компетентност да възлага ревизии и проверки за установяване на задължения за местни данъци и такси.

Със заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, М. М. е преназначен от длъжността Директор на дирекция „Ревизии и събиране на вземанията” при Столична община на длъжност Директор на дирекция „Общински приходи” при Столична община.

Със Заповед № СОА20-РД15-363/08.01.2020 г. на Кмета на Столична Община, Е. К. е бил преназначен от длъжност началник на отдел „Ревизионен контрол”, при Дирекция „Ревизии и събиране на вземания” на длъжност „началник на отдел” в отдел „Ревизии и събиране на вземания”, в Дирекция „Общински приходи” при СО.

Оспореният акт е издаден от органи по приходите, които видно от изброените по-горе документи, са притежавали необходимата материална компетентност да възлагат извършване на ревизии и да съставят, РД и РА, съгласно чл. 117, чл. 118 и чл. 119 от ДОПК.

Органът по приходите, възложил извършването на ревизията е Е. К., заемащ длъжност „началник на отдел” „Ревизии и събиране на вземания” към дирекция „Общински приходи” при СО. Същият е бил надлежно оправомощен от Кмета на СО на основание чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ (със Заповед № СОА20-РД-09-1072/15.01.2020 г.) и на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК от Директора на дирекция „Общински приходи” (с разпореждане № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г.), който е бил компетентен орган по чл. 112, ал. 1, т. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ. М. М. е назначен на длъжността Директор на дирекция „Общински приходи” при Столична община, видно от цитираната по-горе заповед.

Страните не спорят, че „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е собственик на недвижимите имоти, видно от приложените по

преписката нотариални актове.

Относно нежилищен имот - земя и сграда, находящ се в [населено място], р-н „В.“, [улица], съдът констатира следното: По вид и описание имота представлява: Сграда „Магазин МЕТРО-С. 2“ с РЗП 13 801,30 кв. м, въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № 509/25.02.2000 г. издадено от ДНСК и Земя, представляваща поземлен имот с идентификатор 12084.2758.114 с площ 76 883 кв. м.. За имота е подадена декларация чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 200027-1432/ 01.07.2010 г. Към декларацията е приложен сертификат за енергийна ефективност № 069ТУС024, категория „А“, клас „В“ издаден на 12.10.2010 г. от „ТУ-София Технологии“ ЕООД. Въз основана този сертификат и съгласно чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗМДТ, сграда Магазин „МЕТРО-С. 2“ е освободена от данък сгради за срок от 7 години - считано от годината, следваща на издаване на сертификата, т.е. за период от 01.01.2011 г. до 31.12.2017 г.

При извършване на ревизията обаче е констатирано, че в информационния масив на „ПП М.“, при обработката на приложения сертификат за енергийна ефективност е отбелязан срок за освобождаване от задължения за ДНИ за разглежданата сграда за 10 години, вместо за 7 години, както е предвидено в приложимото законодателство. В тази връзка е изискано и получено становище от Агенция за устойчиво енергийно развитие, съгласно което е потвърдено, че срокът за освобождаване по ЗМДТ на база представения сертификат е 7 години. Това обстоятелство е взето предвид в ревизионното производство и са направени съответните корекции в размера на дължимия ДНИ. В тази връзка за процесния имот е определен ДНИ в размер на 62 973,65 лева и лихва в размер на 12 439,68 лева.

В жалбата се поддържа становище, че незаконосъобразно са определени лихвите в противоречие с чл.17, ал.3 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 3 от ДОПК когато задължено лице действа съобразно писмени указания от министъра на финансите, орган по приходите или публичен изпълнител, които впоследствие се окажат незаконосъобразни, начислените лихви вследствие на действията съобразно дадените указания не се дължат, а определената от закона санкция не се налага. Видно от цитираната норма, за да не се налагат санкции за осъществени от данъчно задължените лица административни нарушения на данъчните закони и за да не се дължат лихви за просрочени данъчни задължения, лицето следва да е действало добросъвестно в

изпълнение на писмено указание на компетентен орган.

Фактът, че разпоредбата на чл. 23 ЗМДТ установява задължение на общината да съобщи на задълженото лице конкретния размер на данъка, не е въздигнат от законодателя в юридически факт, който е правопораждащ за тези задължения или който ги прави ликвидни и изискуеми. Безпротиворечиво се приема в съдебната практика, че уведомлението по чл. 23 ЗМДТ не е индивидуален административен акт за установяване на размера на задълженията, а има само информативен характер - за улеснение на задълженото лице. Служителят на общинската администрация по смисъла на чл. 23 ЗМДТ не е орган по приходите по смисъла на чл. 17 ДОПК, поради което и изпратеното от него съобщение по този текст няма характер на писмено указание на орган по приходите.

Т.е. в тази си част, съдът намира жалбата за неоснователна.

2. Нежилищен имот – земя и сгради, находящ се в [населено място], бул. „Ц. шосе 7-11 км.“ Имотът представлява: ПИ с идентификатор 68134.4083.35 по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-15/06.03.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК; с площ от 77 825 кв. м. В имота се намират две сгради: Сграда хипермаркет „МЕТРО“ с РЗП 19 056,82 кв. м с Разрешение за ползване № 170 от 16.03.1999 г., издадено от ДНСК и Сграда „Център за обучение на клиенти на 2 ет. (К.К.+10,00 м.) - пристройка към съществуваща сграда на магазин „МЕТРО“ с РЗП 900,38 кв. м с Разрешение за ползване № СТ- 05-43/17.01.2012 г. издадено от ДНСК.

При извършване на ревизията е констатирано различие между декларираната отчетна стойност на сграда „Магазин Метро С. 1“ и отчетната стойност от представените счетоводни регистри по години от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г.

Констатирано е и различие между декларираната отчетна стойност на „Център за обучение на клиенти“ и отчетната стойност от представените счетоводни регистри за периода 01.01.2020 г. -31.12.2020 г., която е в размер на 1 487 650,36 лв.

Посочено е, че за промяната в отчетните стойности не е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ от ревизираното дружество. За целите на данъчното облагане, в ревизионното производство задълженията за ДНИ

и ТБО ще бъдат определени съгл. § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ, по счетоводни данни.

Определените задължения са предплатени, като има надвнесена сума за ДНИ главница в размер на 62,51 лева. С процесния РА е определена и ТБО в размер на главница 2 651,79 лева и лихва 392,90 лева.

Независимо, че се посочва, че се оспорва целия ревизионен акт, в посочените му по-горе части няма направени доказателствени искания и събирани допълнителни доказателства, освен доказателствата приети с административната преписка. Не се посочва конкретика, която да бъде обсъждана от съда в решението. В тази си част, също жалбата е неоснователна.

3. Нежилищен имот – земя, находящ се: [населено място], р-н „К.„, [улица]. Тук основния спор е дали имотът е годен обект за облагане по реда на ЗМДТ, с оглед неговия статут или е изключен от данъчно облагане по силата на чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ, като основното възражение на жалбоподателя е, че решението за промяна на предназначението на земеделската земя е загубило правното си действие съгласно чл. 24, ал. 5 от ЗОЗЗ.

За процесните периоди приложима е разпоредбата на чл.10, ал.1 ЗМДТ, редакция (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.), която гласи : „С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.“ Съгласно чл.10, ал.3 от ЗМДТ не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи – за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.Разпоредбата е изменена в сила от 01.01.2020г. със ЗИД на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) с ДВ бр.96 от 06.12.2019г., като смисълът ѝ не е засегнат, видно от мотивите към проекта на ЗИД на ЗКПО (№ 902-01-52 от 09.10.2019 г., 44-то НС).

Чл. 10 от ЗМДТ определя данъчния обект - предмета на данъчното облагане с данък върху недвижимите имоти. В разпоредбата законодателят очертава две групи поземлени имоти, които подлежат на

облагане с ДНИ в общата хипотеза на посочената правна норма: 1. Поземлени имоти, находящи се в строителните граници на населените места или селищните образувания, във връзка с които законодателят не е дефинирал допълнителни критерии и 2. Поземлени имоти, находящи се извън строителните граници на населените места или селищните образувания, но които следва да отговарят кумулативно и на следните изисквания : 2. 1. да имат според подробен устройствен план предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ и 2. 2. да е осъществена и промяна предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Това се установява както при простия прочит и граматическото тълкуване на нормата, така и при систематичното ѝ тълкуване във връзка с други нормативни актове, с които е свързана. Граматически изразът „както и“ отделя двете хипотези : на имоти в строителните граници на населените места или селищните образувания и на такива, извън тези граници. Допълнителните изисквания за: предназначение съгласно подробен устройствен план по чл.8, т.1 от ЗУТ и осъществена промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон, се отнасят само за втората категория имоти.

Съгласно чл.2, т.1 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), за да бъде определена земята като земеделска трябва да е предназначена за земеделско производство и да не се намира в границите на урбанизираните територии (населени места и селищни образувания), определени с подробен устройствен план, или с околоръстен полигон. Съгласно §5, т.6 от ДР на ЗУТ „територия на населеното място“ е селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището. По чл.8 от ЗУТ ПУП определя конкретното предназначение на недвижимия имот.

По делото не е спорно, че процесният имот е в строителните граници на Столична община и за него е налице подробен устройствен план (ПУП). Предназначението на територията, в която попада имотът съгласно Общия устройствен план е многофункционално предназначение за производство и обществено обслужване. С ПУП-план за регулация застрояване, одобрен със Заповед № РД-09-50-215/01.03.2007 г. на Главния архитект на С. имотът е с предназначение НТП „за друг вид производствен, складов обект“, с устройствени показатели за зона „Смф2“.

По делото бе безспорно установено, че към датата на придобиването

им от жалбоподателя, процесните недвижими имоти са представлявали земеделски земи, находящи се в землището на [населено място], район К. – СО, в последствие е одобрен подробен устройствен план, съгласно който същите са придобили предназначението по чл. 8, т. 1 ЗУТ. Проведена е процедура за промяна на предназначението им на земеделски земи за неземеделски нужди по предвидения за това специален ред по чл. 24 от ЗОЗЗ. С Решение № ПО-13- 0004/08.07.2010 г. на областна дирекция Земеделие при МЗХ предназначението на земята е променено от VІ-та категория, поливна, в УПИ 11-285001, 285002, 285006, 285007, 285008, 285010, 285011, 285012, 285013, 285014, за изграждане на магазин от веригата МЕТРО. Дължимата такса по чл. 30, ал. 1 ЗОЗЗ е платена от собственика на 06.08.2010 г., когато съобразно чл. 24, ал. 4 ЗОЗЗ е влязло в сила решението за промяна на предназначението на земеделските земи.

Съгласно чл. 24, ал. 5 ЗОЗЗ, решението за промяна на предназначението на земеделската земя губи правно действие, когато: т. 1. в тримесечен срок от съобщаването по реда на чл. 24а не е заплатена таксата по чл. 30, или т. 2. в тригодишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението не е поискано издаването на разрешение за строеж на обекта, или т. 3. в 6-годишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението изграждането на обекта не е започнало. В разглеждания случай по несъмнен начин се установи, че във визирания в чл. 24, ал. 5, т. 2 ЗОЗЗ 3-годишен срок от влизане в сила на решението по ал. 2 от посочената норма, дружеството не е поискало издаването на разрешение за строеж на обекта. Съгласно приетата по делото съдебно-техническа експертиза, в 3-годишния срок от влизане в сила на решението за промяна на предназначението на процесните имоти /или до 06.08.2013 г./ не са налице данни в регистрите на Столична община от „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ” ЕООД да е искано издаване на разрешение за строеж на обект върху имотите, както и да е издавано такова. Експертизата е установила, че в процесните имоти не е започвало строителство и не са налице данни за издадено разрешение за строеж, както и други актове и строителни документи.

В разглеждания казус, видно от заключението на СТЕ и представените от ответната страна доказателства, процесният имот попада в границите на ОУП на [населено място] и Столична община и има предназначение по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията, доказано с влязъл в сила ПУП-ПЗ.

Т.е. имотът попада в първата хипотеза на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, поради което доводът, че направената промяна в предназначението му съгласно извършената процедура по чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗОЗЗ е изгубила действието си, е неотнормима към спора. Промяната на предназначението на земята ще е от значение, само ако имотът попадеше извън строителните граници на СО, т.е. във втората хипотеза на разпоредбата.

В контекста на изложените разсъждения не следва да се взема предвид, за какво реално се ползва имота. Няма и спор, че според представената скица издадена от СГКК-С., трайното предназначение на територията, където се намира имота е земеделска. Право на всеки собственик на имот е да реши дали, при наличие на влязъл в сила ПУП ще реализира строителни намерения или ще го ползва за други цели, вкл. и за земеделски. В трайната практиката на ВАС не е налице противоречие, че за включените в ПУП имоти се дължи ДНИ и ТБО, независимо дали са реализирани строителни мероприятия или не (Решение № 12732 от 15.10.2020 г. на ВАС по адм. д. № 4520/2020 г., VIII отд.).

Относно задължението за ТБО. Дружеството е задължено лице за имота, който се дължи ТБО.

Съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), такса битови отпадъци на нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имота.

Във връзка с предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци, към преписката са приложени Заповеди за определяне границите на територията на район „К.“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Установено е, къде попада точно имот, а именно в сектор 2 на района, като фирмата-изпълнител относно предоставяне на услугите по чистота за периода 2016-2020 г. е Консорциум „Титан С. И.“ Д.. Видно от всички многобройни събрани по делото доказателства услугите по лятно и зимно почистване са предоставени за цялата територия на район К., съгл. утвърдени Оперативни планове за съответните години.

Съдът намира, че са доказани направените разходи от Столична община по предоставянето на услугата за процесните периоди. При липса на доказателства, оборващи реалното предоставяне на услугата, без значение за дължимостта ѝ е обстоятелството дали задълженото лице реално е ползвало същата.

Съгласно чл.62 ЗМДТ ТБО се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места; размерът на таксата се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. В чл.71 ЗМДТ се разпоредва, че такса не се събира за: 1.сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината ; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване-когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения - когато няма такива. В настоящия случай тези хипотези не са налице, поради което и липсва основание за недължимост на ТБО.

Предвид изхода на делото, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 7 393 лв., изчислено съобразно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София- град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] км., представлявано от управителите Н. Л. Й. Готрон, гражданин на Република Франция и Д. Н. Балтес, гражданин на ФР Германия срещу Ревизионен акт №СФД21-РД77-96/13.09.2021 г., издаден от органи по приходите при Столична община, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община.

ОСЪЖДА „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],

[улица] км., представлявано от управителите Н. Л. Й. Готрон, гражданин на Република Франция и Д. Н. Балтес, гражданин на ФР Германия да заплати на Столична община, [населено място], сторените по делото съдебно-деловодни разноси в размер на 7 393 /Седем хиляди триста деветдесет и три/ лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: